

1893 - 1963
70-й РІК ВИДАННЯ
І СЛУЖБИ СВОМУ
НАРОДОВІ ТА ПРАВДІ

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City 5, N. J.
HENDERSON 4-0237
HENDERSON 4-0807
JHC: 202-974-1640
— Тел. з Нью-Йорку: —
BARRY 7-4125
JHC: 202-974-1337

РІК LXX. Ч. 221. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 20-го ЛИСТОПАДА 1963 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 20, 1963 No. 221. VOL. LXX.

КЕННЕДІ ОБОРОНЯЄ ЕКОНОМІЧНУ ПОЛІТИКУ СВОГО УРЯДУ

**ПРЕЗИДЕНТ ВИСТУПАЄ ПРОТИ АРГЕНТИНИ, ЯКА
СКОНОФІСУВАЛА АМЕРИКАНСЬКІ НАФТОВІ
КОМПАНІЇ**

Темпа, Флорида. — Президент Кеннеді в понеділок 18-го листопада перебував на Флориді, де виступив аж 5 промов на актуальні економічні і політичні теми. В Темпі Президент обороняв економічну політику свого демократичного уряду, твердячи, що демократи зовсім не планують "знищити багатство", як дехто твердить, виступаючи проти Демократичної партії. Президент промовляв і на прийнятті в Міжамериканському Пресовому Клубі в Маммі Біч, де остерігав латинські американські держави, щоб не обмежували в своїх країнах права чужинців, як це робить аргентинський уряд, який сконфіскував американські нафтові компанії, що війни працювали згідно з контрактом, що його заключили із ними попередній аргентинський уряд Артура Фрондісі. Президент підкреслював в своїй промові в Темпі, що невірне є твердження великого промислу, що демократичний уряд ворожо наставляє до більшості корпорацій, бо економіка гарно розвивається і стоїть тепер на рекордній висоті. Президент казував на те, що ним очолюваний уряд зредукував податки від транспортних засобів і встановив приватну корпорацію, яка керує системою комунікаційних сателітів, збільшив роль американських бізнесменів в розвитку недоврозвинених економічних країн, запропонував Конгресові зменшити прибуткові податки, також і великим корпораціям та старяться всіма засобами зменшувати запаси рільничих продуктів. Всі ці пошії кроки уряду свідчать про те, що він дбає про розвиток економіки і

Президент Кеннеді на Конвенції Католицької Молоді в Нью Йорку

Нью Йорк. — 15-го листопада несподівано для делегатів Крайової Конвенції Католицької Молоді, з'явився президент Кеннеді, якого оцінюють влітку 5.000 делегатів у віці від 14 до 25 років та священників і монахинь. Провід Конвенції знав про запланований приїзд Президента, але він повідомив про це делегатів аж в 10-й годині перед полуднем, що за годину прибув Президент. Після привітання Президент сказав, що тишиться тим, що на Конвенції знає, що монахи й епископи є демократами. Президент сказав, що тишиться з того, що темою Конвенції є проблема молоді та її служба для цієї країни, бо що ж могло б бути важливішим від цього гасла. В Конвенції беруть участь делегати з усіх дісцей ЗДА.

Рокефеллер твердить, що закордонна політика Кеннеді підмінує безпеку ЗДА

Ст. Луїс. — Ньюйоркський губернатор Нелсон А. Рокефеллер, промовляючи в Пресовому Клубі, казав, що закордонна політика демократичного Президента підмінує безпеку цієї країни та цілої світової спільноти. На думку Рокефеллера президент Кеннеді не розуміє безпеки комунізму і тому не несе енергійну політику у відношенні до союзової агресивності так званої "мирової офензиви". Внаслідок такої американської політики Захід є збентеженим

Стассен обмірковує план своєї кандидатури

Вічіта, Канзас. — Гарольд Стассен заявив на прийнятті республіканських жінок, що він обмірковує план своєї кандидатури на президента в 1964-му році. Він сказав, що він міг би об'єднати прихильників сенатора Голдвотера і губернатора Рокефеллера і крім того міг би ще стягнути на себе 15 відсотків голосів незалежних виборців та таким способом перемогти у виборах в листопаді найближчого року. Стассен має 56 років, він був губернатором в

Секретар праці підтримує законопроект про медичну опіку над старшими

Вашингтон. — Секретар праці Антоні Дж. Селібізі 18 листопада почав знізання в справі урядового законопроекту про медичну опіку над старшими особами. Згідно з урядовим проектом ця опіка мала б відбуватися в рамках соціального забезпечення, і тому мали б бути збільшені ставки на цю цілі. Пересування відбувається в Палаті Репрезентативів і Сенаті. Вони мають скінчитися вже 27-го листопада, але голосування в цій справі не відбувається цього року. Уряд ставляється, щоб Комісія діяла в цій справі на початку нової сесії Конгресу, що починається 3-го січня 1964-го року. Медична опіка над особами в віці понад 65 років мала б коштувати річно \$1,700,000,000. І працевлаштування і затримки мали б платити більшості ставки по одній чвертій одного відсотка. Ці внески обов'язували б від зарплати суми до висоти \$5,200.

"Зарево" влаштовує студійний вечір

Нью Йорк. — В найближчий вівторок, 24-го листопада ц. р. Українське Академічне Товариство "Зарево", влаштовує черговий студійний вечір присвячений оглядові сучасної літератури, музики і кіно в Україні. На вечорі будуть виступати: Віталій Кейс; "Естетика шестидесятих років"; Роман Мац; "Музика на культурі в Україні"; Святослав Новичук; "Кінематографія в сучасній Україні". Одночасно на вечорі виступить з доповіддю сенатор Канади, член канадської делегації на сесію Об'єднаних Націй проф. Павло Юзик, який говорить на тему: "Здобутки українців Канади". Після доповіді і дискусії відбуватиметься Товариська вечірка. Студійний вечір відбуватиметься в Укр. Нар. Домі при 140-142 2-го Евеноу в Нью Йорку о год. 5-й веч.

Галина Андреадіс — українська співачка з Аргентини виступить з концертом у Нью Йорку

Редакція "Свободи" віддала відома із своїх концертів і виступів у столиці Аргентини Буенос Айрес Галина Андреадіс, яка з кінцем жовтня ц. р. прибула на тримісячні відвідини до ЗДА і яка виступить в Карнегі Голл у Нью Йорку із своїм власним концертом вже в суботу 21 грудня ц. р. Відвідувачі редакції в супроводі свого чоловіка Миколи і мистця Володимира Ласовського, Галина Андреадіс поінформувала членів редакції про свій мистецький шлях і про свої плани на найближчий час. Родом вона із Запоріжжя і мистецьку освіту здобувала вже на Заході. В Буенос Айресі вона працює, як солістка театру Кольон, виступає в радіо і в телебаченні і відома теж із своїх концертів і виступів для української громади в Буенос Айресі і в інших скупченнях української еміграції в Аргентині. Крім концерту в

Галина Андреадіс

Митрополит Йосиф Сліпий відвідав Умбріо

Друга сесія Другого Ватиканського Вселенського Собору. Митрополит Йосиф Сліпий на одній з соборних нарад.

Рим (УПБ). — Архієпископ Литурґія, що й Митрополит Йосиф відправив у базиліку св. Петра 29 жовтня для Отців Собору, залишила глибоке враження. Багатоохотничий список поспішав до Владика Йосифа з запрошенням, щоб при якійсь нагоді загогосив до дісцей відправити таку гарну св. Литурґію, бо бажають, щоб їх вірні побачили героїську постать Владика-Ісповідника, що перетерпів 18 літ заслання за вірність Христовій Церкві. В неділю, 10 листопада, Митрополит Йосиф на прохання одного з оо. Собору, Єпископа Люїджі Чіккунті з Чітта' ді Кастелло відвідав Умбріо к. Перуджі. В суботу ввечері прибув Митрополит в Рим у товаристві місцевого Єпископа і Всес. Отця Шамбелія М. Марусіна. Численні оголошення наділені по місті сповіщали про приїзд українського Митрополита і про св. Литурґію, що й він буде правити. В неділю о год. 10-й Кир Йосиф, вбраний в митрополичих ризах, в супроводі місцевого Владика, кирилоша і численного клиру, процесією перейшов з єпископської палати через центральну площу міста до катедрі. Церква була повна вірними, що ждали на приїзд Митрополита. Почалась торжествена Архієпископська Служба Божжа. До концеляції з Митрополитом сталося двоє Отців професорів з Української Малої Семінарії з Риму: о. Г. Гарасимович і о. В. Гринишин. Служба хор українських Малих Семінарств з Риму. Після Євангелії місцевий Єпископ привітав Митрополита Йосифа і представив його вірним, дякуючи йому за те, що своєю присутністю зволив закріпити віру в серцях вірних його дісцей. Коли надійшла хвилинка св. Причастя, велике число вірних горнулося до Владика-Ісповідника, щоб з його рук прийняти св. Причастя. По "Буде ім'я Господнє" Кир Йосиф звернувся словом до присутніх. Подякував місцевому Єпископові за сердечне привітання, а вірним дякував за молитви в його наміренні і, навіваючи до недільного Євангелія сказав їм коротку науку, що треба у справах Божих поступати мудріше від мешканців Гадаринського краю, які, тому що біси вигнані з біенуатового потопили ім'я стадо свиней, вигнали Ісуса з своєї країни. Служба Божжа закінчилася "Многочисством" і по кількох хвилин молитви подяки Владика повернувся процесією до єпископської палати.

Совети продовжують допомогу Кубі, хоч взаємини між ними погіршилися

Москва. — Советський Союз не припинив ані не зменшив своєї допомоги Кубі, яка становить коло 400 мільйонів дол. річно. Советські і сателітські дипломати в розмовах з журналістами рішуче заперечують твердження англійської і швейцарської преси, наче б комуністична Рада Взаємної Економічної Допомоги — так званий РЕВ, як по-англійськи КОМЕКОМ — рішила значно зменшити допомогу Кубі у зв'язку з її близькими зв'язками з комуністичним Китаєм та одвертим похвалюванням китайських комуністів. Американські чинники також переконані, що советська поміч безперервно пливе до Кубі, виповнюючи ту пропаганду в кубинській економіці, що й зробив американський бойкот. Перед тим торговельні обороти з Америкою становили в загальній 70% всієї кубинської торгівлі. Сателітські комуністи запевняють, що Совети не зв'язують тепер своєї закордонної допомоги з вимогою беззастережного підпорядкування диктатору Москві.

Відкриття 10-ї мистецької виставки ОМУА в Нью Йорку

Нью Йорк. — В минулу неділю 17 листопада відкрито в домі Літературно-мистецького Клубу в Америці 10-ту виставку Об'єднаних мистців українців в Америці. Виставка охоплює малювання, графіку і скульптуру, разом 87 експонатів. Відкриваючи виставку в імені Управи Об'єднання мистців й секретар мистецького Роман Пачовський звернув увагу м. і. на участь в цій виставці численних молодих мистців та на участь не тільки українських мистців з ЗДА, але й — хоч не всіх — з Канади. Зокрема він висловив низку власних заваг на тему ролі, завдань і труднощів теперішнього українського мистця. Ця 10-та виставка приміщується в двох залах. Вона представляє твори мистців різного віку, різних стилів і напрямків та й — природно — різного мистецького рівня. Може саме завдяки цій різноманітності приваля, які зараз першого дня виставки виповнили дві кімнати, з цікавістю придивалися творам однаково кількох старих мистців, як і молодих adeptів. Виставка триватиме до 1-го грудня ц. р., по неділях від 12-8 веч. і по суботах ввечерю.

Українська хроніка

Українська Вілла Академія Наук у ЗДА влаштує вечір пам'яті Лесі Українки, що відбуватиметься в суботу, 23 листопада 1963 р. о год. 30 хв. веч. в приміщенні Академії, 206 Вест 100 вул. В Нью Йорку. У програмі: "Останній рік у житті Лесі Українки" — за записками Ольги Косач-Криженої, читас Ізидора Косач-Борисова (сестра Лесі Українки). Театр "Слово" під керівництвом Олімпа Добровольського виконає респитації із лірики Лесі Українки. Вступне слово і літературне оформлення — Юрія Лавріненка. Українська Вілла Академія Наук у ЗДА влаштує на

ЗДА ПЕРЕВИЩУЮТЬ СССР В УСІХ РОДАХ ЗБРОЇ — ТВЕРДИТЬ МЕКНАМАРА

Нью Йорк. — ЗДА перевищують Советський Союз в усіх родах зброї, а ввесь Захід є куди сильніший за східно-європейський комуністичний блок — заявив секретар оборони Роберт МекНамара у своїй промові до 1,500 учасників бенкету Економічного Клубу в Нью Йорку, що відбувся у Вальдорф Асторії в минулий понеділок 9 листопада ц. р. під головуванням президента названого Клубу, Артура К. Вотсона. МекНамара нагавував однаково тих, які твердять, що ЗДА мають вже стократно більшу збройну силу, як і потребують, як і тих, які стурбовані майбутністю Америки, яка ніби-то односторонньо розбюроється. Одні і другі помиляються, твердив МекНамара. Зате правдою є, що З'єднені Держави розпоряджаються більшими, аніж советські, атомовими "зупиняючими" силами та готовими до бойової дії рухомими конвенціональними арміями з тактичною атомовою зброєю щонайменше рівною советській. "Я не замінював би нашу стратегічну ситуацію із советською в будь-якому пункті впродовж найближчих десяти років" — заявив секретар оборони МекНамара. Конкретно, він виявив, що ЗДА мають вже тепер 500 далекосяжних офеанських ракет, а 1,700 дальших є залпюваними на 1966 рік. Бомбовики Стратегічної Летунської Команди є постійно в стані готовності, а 500 дальших в кожній хвилині можуть бути поставлені в стан готовності на різних літаках. Шодо наземних військ, то Північно-атлантичний Союз розпоряджає 5-мільйонною армією, з якої 2,200,000 вояків знаходиться в Європі. Тактичне летунство доказало свою вищість два тижні тому експериментом, в якому впродовж 50 днів перекинуто до Європи повну дивізію для скріплення тамошніх шістьох американських дивізій. Промова МекНамари була неначе відповіддю на недавні болішевицькі провокації на шляху між Західною Європою і Західним Берліном та на бундучні заваги Хрущова, склавши з початком цього місяця в Москві до групи американських бізнесменів. Безпосередньо про Советський Союз МекНамара говорив наприкінці своєї промови, перестерігаючи його проти подібної "фальшової калькуляції", як її зробив СССР осінню минулої року на Кубі, або недавно під Берліном. Коли б Совети знову зробили промах, фальшиво оцінюючи збройну силу Заходу та його готовність до оборони своїх інтересів, то вони мусять рахуватися з усіма наслідками своєї акції: певністю, що вони негайно зустрінуться з належною і найбільш ефективною збройною реакцією". МекНамара піддав під сумнів твердження преси, наче б Совети і їх сателіти мали 175 дивізій. Він назвав ту цифру "нереалістичною" та твердив, що здійною до бойової акції є щонайвище половина того числа дивізій. Стоючи куди нижче від Америки своїми далекосяжними ракетами, Совети, разом із своїми союзниками з Варшавського пакту розпоряджаються коло тримільйонною наземною армією. МекНамара твердив, що теперішню збройну силу Америки можна зберегти без підниження оборонного бюджету, а навіть при деякому його зменшенні. Другий промовець на тому бенкеті, д-р Джеймс Фікс, президент Лабораторії Белл-Телефон-Компанії, говорив про науку на службі людства та про нові винаходи, які роблять людське життя кращим і вигіднішим. Він звернувся увагу, що тепер нові винаходи не рідяться в головах винахідників, як колись, в Едісона, Белла чи Гуд'їра, а постають внаслідок довгих збірних дослідів і морочливих колективних зусиль. Як на приклад казав на Телестар, себто штучний сателіт, який виводився на орбіту за допомогою телевізійних програм по черзі континентів.

В Іраку прийшли до влади звеличники Нассера

Бейрут. — З'ясовується, що переворот два дні тому військовий переворот в Іраку скріпив табір звеличників єгипетського президента Абделя Гамалія Нассера і був звернений проти тих арабських націоналістів з партії Баат, які хоч і сприяли парабаскому рухові — проте стояли за суверенність окремих країн та протиставили гегемонії Нассера. Цей останній переворот в Іраку перевернув президент Абдель Салем Аріф, який до цього часу мав тільки репрезентативні функції. Тепер, діставши підтримку з боку армії, він проголосив себеш шефом штабу армії та призначив на найвищі становища вірних собі генералів. Саме в часі перевороту в Багдаді відбулася конференція найвидатніших діячів партії Баат з різних арабських країн. Між ними були през. єгипетської Сирії ген. Амін ель-Гафез і інші сирійські достойники. Хоч Салем Аріф проголосив, що він горуєватиме всі попередні союзи договори з Сирією, проте деякі вістки кажуть, що він арештував сирійського президента, тримаючи його, як "закладника", щоб Сирія не виступила проти нового іракського режиму. Також названий вгорі президент об'єднаної Арабської Республіки Нассер проголосив через радіо, щоб ніхто не втручався до "внутрішніх справ" Іраку. Сирія оскаржує нових володарів в Іраку, що вони є виступниками "реакції", дарма, що саме Нассер переводить "соціалізацію" Єгипту.

У СВІТІ

Бориса Юдіна, 50-літнього советського телевізійного механіка, заведено в Москві на три роки важких робіт за звелення 41 дивач. У своєму помешканні він мав імпортовані з Заходу вина та різні західні журнали. Советська преса, повідомляючи про той засуд. бідає, що 15 з отих дивач, які радо віддавали його, були комсомольцями та що Юдіна "затрунував молоді советські душі дивизмом і поганію буржуазної ідеології". Палістан зажадав відшкодування трьох членів індійської високої комісії, яка діє там замість амбасади, тому, що між Індією і Палістаном все ще нема формального миру і нормальних дипломатичних взаємин. Палістан закликає тим разом особам, які закликали до війни між Індією і Палістаном, як раніше становили одну корону колонію, потім доміно Британії, існує перманентний спір за провінцію Кашмір. В Ірані шах Мохаммед Різа Палеві передав на окремій церемонії жертвам минулорічного землетрусу 1,200 нових мешканців будинків, збудованих завдяки допомозі з боку З'єднаних Держав. Прийнявши на церемонії був також американський амбасадор Джуліанс Голмс.

СВОБОДА

FOUNDED 1953

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.50. — Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For U.N.A. members monthly fee.

Отримати дописи, підписки авторами, не можуть відомості поглядом Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі не виразив застеріг долучення задержувати коверту в відповідному поштово оплатно. — За змістом оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Новий прем'єр Британії

Алек Даглас-Г'юм, який зрієє шляхетського титулу та місця в палаті лордів і здобув мандат до палати громад, виступає там уперше як новий британський прем'єр, мав першу сутичку з соціалістичною опозицією. Лідер, Гарольд Вілсон та його однодумці з Партії Праці, підбадьорили новою витрою в повільних виборах конзервативів і переконані, що з найближчих парламентських виборів вийдуть переможно і переберуть в свої руки державну владу, гамірливою поведінкою відразу дали пізнати новому прем'єрові, що він не матиме легкого життя в палаті громад. Проте, як підкреслили газетні коментатори, Алек Даглас-Г'юм виявив уже своє рідке вміння — не втрачати рівноваги духа і спокою під бур'яним натиском опозиційних закидів і колочок. Водночас він не обмежується пасивно-оборонною роллю, а, намітивши план конструктивної політики свого уряду, почав атакувати опозицію, вимагаючи від неї жести відповідей на різні переважні питання закордонної політики.

Це є саме той пункт, який пов'язує зацікавлення британського народу його новим прем'єром із зацікавленням всього вільного світу. Алек Даглас-Г'юм був міністром закордонних справ, і тому зрозуміло, що найкраще почуває він себе в дебатах над проблемами міжнародної політики. Він формулює також найважливіше завдання внутрішньої політики — піднесення британської економіки й добробуту загалом громадян — з погляду закордонно-політичних інтересів Британії, бо — мовляв — світ шанує тільки замощені, могутні. Продовжуючи закріплювати теорію і практику Виступа Чирчелла британську закордонну політику за традицією, що триває від першої світової війни, новий британський прем'єр базує її на союзі з Америкою. І він вимагає ясних відповідей від Гарольда Вілсона на ті питання, на які той до цього часу завжди давав викрутні відповіді: як він ставиться до тісного союзу Британії з Америкою у ділянці атомової, зокрема підводно-ракетної, зброї? Чи він погоджується на домовлення Мексиканської угоди в Нессо на Багамських островах про британську підводну флотилію з атомовими ракетами "Поларіс"? Чи підтримує він стратегію самостійної британської атомової потуги, як рівноправної з американською у місії відстрахувати Європу від агресії проти Заходу? Як ставиться Вілсон до проблеми оборони європейського континенту?

Коли заважили, що Партія Праці розраховує на голоси не тільки всіх тих, що опірієні зростом цін і безробіття в Англії, але й тих, що мають антиамериканське та паціфістичне наставлення, то давати на всі ті запити ясну й недвозначну відповідь — дуже невідповідно. Що інше бути в опозиції у парламенті, дбати за єдність в рядках соціалістичної партії, що спірається на робітничих спілках, і грати на демагогічних струнах, а що інше бути прем'єром Британії і нести відповідальність за її долю. І Алек Даглас-Г'юм перестерігає своїх опонентів та все британське громадянство: "комунизм залишиться незмінний, з атомовим пактом чи без нього. Незмінною ціллю комунізму є знищення нашого способу життя, якщо тільки це йому вдалося би". Виступи нинішнього британського прем'єра, коли він був ще, як лорд Г'юм, міністром закордонних справ, відзначалися завжди гострим тоном у відношенні до Сходу та вразливим формулюванням советського становища, як це робили американські речники від часу смерті Джона Фостера Доллеса.

Москва поклядала нації, що із відходом Мексиканської Британії і Аденауера в Західній Німеччині "пом'якшася" політика тих держав. Поклонці ці її надії не спрацювали: перші виступи Г'юма і Людвіга Ергарда вказують радше на загострення тону у відношенні до Москви.

Ол. Животко-Чернова

ДЖАН СТЕЙНБЕК

Далі мали вони безпосередній контакт із О. Корнійчуком, який ніби знав англійську мову, і з Олександром Полторняком. Наші добрі американці звернули пильну увагу на жіночу частину і зауважили, що українські дівчата гарні, мають добру поставу, добре поведуться і, хоч одягнуті так само бідно, як москвички, одяг носять краще. Українці, — пише Стейнбек — окремий нарід і, хоч вміють говорити і читати по-московськи, їхня мова окрема, ближча до мови південних слов'ян. Щодо страви, згадує Стейнбек із сантиментом борщ і ковбасу. Дуже вполюбувавася, як українці можуть

Проблема праці

Від кінця минулого тижня нараджуються в Нью-Йорку кругом 4.000 делегатів центральноамериканського організованого робітництва, Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій, яка нараховує в своїх рядах 130 робітничих спілок із кругом 12 і пів мільйонів членів. АФП-КІО — це гордість не тільки американського, але й вільного міжнародного світу праці: ця організація має за собою величезні осяги в ділянці робітничих прав і робітничого добробуту, вона просилася теж тим духом свободи вільного робітника, який робить з американського робітництва — одну з найтвердіших протикомуністичних фортець.

Проте АФП-КІО має тепер чимало турбот, пов'язаних однаково з своїм членством, як і загальними економічними проблемами країни, що безпосередньо стосуються світу праці.

Передусім щодо самого членства: хоч кількість працюючих в Америці невинно зростає, число робітничих спілок у названій центральній залишається те саме, а кількість фізичних членів в існуючих спілках збільшується, почасти, дармащо приналежність до спілок здебільшає з обов'язковою. Ще гірше те, що в робітничих рядах значно піднімається захоплення професійними спілками. Знаючи, пояснюють це кількома причинами: спілки не всилі дали робітникам більше аттракційних користей, як уже дали.

Сам президент Кеннеді, виступивши минулої п'ятниці на конвенції АФП-КІО з великою промовою, поставив справу безробіття перед усіма іншими внутрішніми проблемами нації, навіть перед проблемою громадянських прав. Президент слушно зауважив: яка користь муринові з отримання права виходити до всіх ресторанів, коли він не матиме праці. З вартарастами ж праці в Америці тепер двана містерія: так, наприклад, в місцях жовтні число працюючих збільшилося, ще вище зріс добробут, промисл працює повною паром, а число безробітних не зменшилося, зростаючи на рівні близько 4 мільйонів душ. Які причини цього сумного явища? З багатьох причин дві найістотніші: автоматизація і природний приріст населення, що в ділянці праці позначається шокуючо приблизно мільйоном нових молодих кандидатів на працю. Президент назвав цифру 8 мільйонів юнаків і дівчат, які до кінця цього десятиліття напливуть на ринок праці, не закінчивши навіть середньої школи, себто не маючи кваліфікацій фахових працівників, що вимагає зазублювання з проблемою недостатку шкільних заць і кваліфікованих учителів.

Президент АФП-КІО Джордж Міні пропонує такі ліки проти нещучої безробіття: 1) збільшення мінімальної платні за годину праці на рівень вищий, як 1,25 дол., 2) скорочення робочого тижня до 35 годин і 3) припинення автоматизації. Цієї останньої вимоги він ближче не розвивав і не пояснює, але з огірченням стверджував, що автоматизація, замість благословення, стала для країни великим злом. А втім, поки існує в Америці засада приватної власності і вільної конкуренції, трудно буде переконати промисловців та власників великих торговельних підприємств і комунікаційних засобів, щоб вони не модернізували їх і, використовуючи технічні винаходи, не поменшували витрати продукції. Коли ж волюнтарська потреба шокуючо творити принципіальні мільйони нових вартарастів — то це квадратна колола.

І тому теперішній робітничий конгрес в Нью-Йорку відбувається у досить пригніченій атмосфері. Хоч існуючий Уряд — найприхильніший робітництву, проте його обіцянка, що зменшення прибуткового податку дасть новий поштовх економіці — не дуже захоплює, бо не гарантує зменшення безробіття, яке є важливою проблемою країни.

на таке дивитись, коли самі переживали трагедії. А воно таке: ця дореволюційна п'єса і не українська, бо написав її російський драматург Островський, і нічого страшного в ній немає.

Колгоспи оглядали туристи показові, і Стейнбек дивувався, що люди живуть не в бараках, а в гарненьких, чепурних хатах із завісами на вікнах, з рушниками, іконами, з вив'язаною, вистроєною молочною колою печі. Що це було істотеніація — американці не могли собі уявити. Коло хат городи, садки на цілому акрі присадибної землі. Люди тяжко працювали, правда, але то були живня, а ввечері, на подив, ішли вони ще до клубу, ставили пропагандні п'єси, танцювали.

Дратували туристів тільки дуже премудрі питання селян — їх цікавила Франко, Труїло, грецька монархія, диктатура в Туреччині. Від обвинувачень наших американців відбивалися, пригадуючи "вето" советських делегатів в ОН: Не сподобалась Стейнбековій "книга праху", бо то не так просто відразу написати в ній своє враження, не сподобалось інтерв'ю при системі перекладу, хоч недовір'я не було, що намієє перекрутити.

НИЩЕННЯ КУЛЬТУРНИХ ПАМ'ЯТНИКІВ

Одним із виявів походу Москви проти української культури є нищення історичних пам'яток.

Приклад цього знаходимо у статті М. Левадного "Спичкою до історії рідного краю", вміщеної у "Радянській Україні" з 2 червня ц. р. Левадний пише, що чернігівський музей має марне приміщення і його цінні експонати зберігаються дуже небезпечно, бо лежать у коридорах або в малі, не пристосованих для цієї цілі кімнатках. Ось що пише він далі про вандалство советських властей:

"У Чернігові вночі з 30 на 31 серпня 1962 року по-справжньому показали своє ставлення до історії, аспірації заборони Дирекції УРСР, землі з лідів древньої архітектурної пам'ятки XII століття — давньозначний П'ятишанівський храм і цим промислав себе не тільки на Чернігівщині, а й поза межами республіки".

"Не шанують історію свого краю чернігівські керівники", — закінчує свою статтю Левадний.

Та чи тільки чернігівські керівники так роблять? На жаль, приходиться ствердити, що така зневага до української історії широко проявляється в Україні, коли йде про партійні та державні чинники.

Колишній перший секретар Центрального Комітету партії України, Підгорний, у своїй промові на пленумі ЦК КПУ, 2 липня ц. р. заявив:

"... Я хотів би сказати кілька слів про забезпечення пам'яток минулого і спорудження нових пам'яток. Ми, безперечно, повинні обіргати ті історичні місця й пам'ятники, які розповідають про визначні події в боротьбі наших предків проти клясеских ворогів, про революційні битви, героїзм народу в боях за великий жовтень, за перемогу соціалізму, на фронтах вітчизняної війни, обіргати також ті місця і пам'ятники, які характеризують високу культуру народів нашої багатонаціональної вітчизни. І не тільки обіргати, а й використовувати для виховання народу."

"Партія саме так і ставиться до героїчного минулого радянського народу, і на спорудження та збереження пам'яток держави витрачає великі кошти. Але знаходяться люди, які, вважаючи себе знавцями старовини, підходять до цієї справи з суб'єктивних позицій. Вони часто звертаються до ЦК і уряду з наполегливими вимогами про обов'язкове збереження і реставрацію таких старовинних будов, які не мають ні наукової, ні культурної цінності і, навіть, нерідко стають на перешкоді розвитку міст, нового будівництва культурно-побутових об'єктів, просто заважають нормальному життю радянських людей". (Рад. Україна з 4 липня ц. р.).

Отже, як свідчить сам Підгорний, факти нищення історичних пам'яток в Україні є частиною, коли люди часто протестують проти цього до ЦК і до уряду. А протести ці виходять напевно від людей, які на історичних пам'ятниках розуміються, бо невіглас такими справами не бугдє інтересуватись, а тим більше ставати в обороні таких пам'яток.

Таке становище партійних і урядових чинників в Україні до наших історичних пам'яток викликає тривогу, тим

більше, що всякого роду вандалські вчинки кутіганів чи ворожих українській культурі представників партії і уряду на Україні проходять ім безкарно.

Левадний, наприклад, у своїй статті не згадує про те, що вандалізм, які знесли з лиця землі історичну давньозначну у Чернігові, притягнуто до відповідальності.

"Тов. Підгорний — читасмо далі в "Радянській Україні" звіт з його промови, — посилається на факти, коли зовсім неправильно вимагали включити трапезну якогось монастиря, що не мала історичної цінності і давно вже використовувалась під склад (скільки ж таких цінних пам'яток м'яко використовувались під склади, шинкліри і т. п.!), до архітектурного ансамблю нового дитячого закладу, який будувався на цьому місці, коли з подібних міркувань навіть пропонували перенести місце спорудження Київської гідро-електричної станції тощо. Треба, сказав тов. Підгорний, підходити до питання про збереження архітектурних та інших пам'яток, а також спорудження нових, з партійною принциповістю, керуватися тут державними інтересами, інтересами партії і народу, а не суб'єктивними почуттями людей, їх особистими смаками".

Хтось міг би подумати, що такі "принципи" застосовуються в СРСР у відношенні до історичних пам'яток усіх націй. Але так воно не є, ми на прикладах покажемо, як у тумані пускає Підгорний своїм слухачам.

У Києві до нинішнього дня зберігається будинок, на якому прибіта меморіальна дошка з написом: "В цьому будинку в 1706-1707 роках перебував Петро І". Цей будинок показують туристам, він вміщений у путівнику-довіднику по Києву (Гайд енд Директор, Київ, 1956, ст. 153). Чи міг би Підгорний відповісти на питання: що має спільного з партійною принциповістю з інтересами народу, з вихованням советської людини зберігання і показування туристам того будинку?

Або інший приклад: "Советський Союз", ілюстрований журнал, що, крім російської, виходить у 16 мовах світу, в ч. 9 опублікував статтю "Тайни царських гробниць", у якій інформують, що під час архітектурних і будівельних робіт в Архангельському соборі у Кремлі відкрито гробниці царя Івана Грозного та його сина Івана І Федора.

Чи советська влада не має вже інших турбот, як реконструювати портрети тих царів, проти яких, як Іх наслідників, "робітничий клас" боролася? Чи та влада не має вже на що інше витрачати народні гроші, як на ці портрети? Чи ці портрети потрібні для партійної принциповості, чи згідні вони з інтересами народу, чи мають значення для виховання советської людини? І кому й на що вони потрібні у державі, яка, йде до комунізму?"

Ясно, що Підгорний із сво-

Богдан Галайчук

ІЛІЯ ПРОТИ КЕННЕДІ

Буенос Айрес. — Відвідини державного підсекретаря Гаррімана в Буенос Айресі та промови аргентинського міністра закордонних справ і президента державної нафтової компанії (в скороченні: ІПФ) 12 листопада принесли роз'язку питання, яке кілька років тяжить над аргентинською політикою, внутрішньою та зовнішньою: нафтових контрактів.

За уряду Фрондзі підписано з кількома американськими компаніями контракти про пробіи верчення та експлуатацію нафтових джерел. Ті контракти не мали апробати Конгресу, як того вимагає аргентинське законодавство, а були підписані, без дотримання відповідних формальностей, особистим уповноваженим президента Сабате, одним з найбільш відомих фрієркерів. Економічний аспект контрактів був предметом довгих і пристрасних дебатів; переважали опінії, що вони були дуже корисні для нафтових компаній і дуже шкідливі для аргентинської економіки. Низка партій, зокрема переможна партія Народних Радикалів, поставила у своїх передвиборчих програмах скасування тих контрактів. Тепер прийшов момент виконання виборчої обіцянки.

Справа викликала широку відгомін в американському Конгресі та в пресових колах. Сенатор Гікенлопер запропонував внести до закону про допомогу для закордонного додаток, згідно з яким не могли б користуватися з тої допомоги держави, які "відкидають або уневажнюють існуючі контракти чи договори" з американськими громадянами й компаніями.

Кеннеді, а wraz з ним і Союз для Поступу опинились між молотом і ковалом. "Якщо Ілія скасує нафтові контракти, — писав "Вашингтон Пост" з 11 листопада, — це може заважити на прийнятті Гікенлоперового законопроекту". "Геральд Трибун" з 10 листопада з'ясував наслідки, до яких це приведе: "Це може бути катастрофою для Аргентини і смертельним ударом по Союзу для Поступу. Втеча чужого капіталу з Латинської Америки буде, мабуть, скорою і руйнуючою. Якщо буде прийнятий додаток Гікенлопера, це викличе гостру протиамериканську реакцію в Аргентині та в інших південноамериканських державах проти ЗДА — що, до речі, признають нафтові компанії, які натискають на

своєю промовою в Києві виглядає так, начебто прийшов він "на село людей дурити", бож він сам добре знає, для чого втримується будинок Петра І в Києві, для чого реконструюють царські портрети. Бо все це має своєю ціллю одне: культивування російського патріотизму, чи то царського, чи червоного колюру.

А причина знесення з лиця землі такого пам'ятника, як давнізна з XII ст. у Чернігові, яка протягом довгих століть свідчила про високу культуру українського народу, також добре відома Підгорному.

Зберігання старовинних пам'яток культури в Україні не в інтересі Москви. Тому їх ліквідацію започатковано ще за часів Сталіна і тому продовжується їх нищення нині.

принятті додатку. Холодний піт обліває достойників Державного Департаменту... І тому саме Державний Департамент вислав до Буенос Айреса свого найбільш талановитого дипломата, щоб ратувати ситуацію.

Аргентинські співрозмовники заявили Гарріманові, що вони свідомі внутрішньополітичних труднощів, на які наражає Кеннеді скасування нафтових контрактів. Але — додали при тому, як інформують "Ля Разон", що коли б Ілія не скасував, то мав би ще більші труднощі, бо тим самим не виконав би урочистого зобов'язання супроти виборців.

Ще 1 листопада "Нью Йорк Таймс" опублікував інтерв'ю його кореспондента з Буенос Айресу, Едварда Буркса, з новим аргентинським президентом. "Якщо я не скасував би контрактів, — сказав Ілія, — то не втримався б на президентському кріслі довше, як два місяці." При цьому він додав, що йде про справедливу вимогу аргентинського народу. Його постава у справі нафти, підкреслює Ілія, є моральним питанням — "так само, як, наприклад, обіцянка одного американського президента покінчити з расовою дискримінацією".

Американський кореспондент слушно підкреслює об'єктивність ситуації, яка змушує аргентинський уряд негайно скасувати контракти. Ілія — людина відповідальна, а зрівноважена, який чужа демагогія, дешевий націоналізм. Коли, після вибору, аргентинські журналісти запитали його про нафтові контракти, він відповів сухим тоном, — що існують пильніші справи, як скасування контрактів: передусім слід подумати про долю соток тисяч безробітних і про підвищення голодових пенсій емеритів.

"Нафтова бомба", любий, не вибухнула б так скоро і несподівано — у момент, коли над головою Кеннеді звисав проєкт додатку сенатора Гікенлопера — або Ілія був диктатором або президентом тапу де Голя, тобто який не мусів рахуватися з опінією співгромадян і з наявністю демагогії, що журує на аргентинській демократії так само, як на американській. Бо не бракує тут політиків, які турбуються не безробітними та емеритами, а виключно нафтовими контрактами.

Наприклад, недавно, коли Ілія запропонував усім демократичним партіям, тобто виключаючи кастрофільські групи, співпрацю з своїм урядом, християнська демократія поставила, як передумову, негайне скасування контрактів, не згадуючи ані словом про безробітних, емеритів та інші питання, до яких християнська соціальна доктрина зайняла дуже чітке становище; зайвим було б пригадувати про гострий тиск преси не лише комуно-і кастрофільської, але й ультраправой, націоналістичної.

Це пояснює, чому Ілія прийняв Гаррімана лише на протоколярній аудієнції — чому відмовився, подібно як і віде — президент Перетте, від приватної розмови на тему нафтових контрактів, дар-

В Альжирі продовжується гостра опозиція проти режиму Бен Белли

Альжир. — В минулу неділю несподовано з'явився арештований 21 червня головного протинника теперішнього президента-диктатора Ахмеда Бен Белли, Мохамеда Будифа. 44-річний Будифа, колишній віце-прем'єр та один з ініціаторів і провідників повстанської війни проти французів з р.р. 1954-62, став в опозицію проти свого товариша повстанської зброї Бен Белли, закинувши йому диктаторські манери і нехтування волею партії та народу. Бен Белла звільнив Будифа, виконуючи обіцянку, яку дав у нараді з іншими опозиціонерами, полковником Могандом

що він не має економічного світогляду і не має клітинного зав'язування політика. Його зацікавлення звертаються в першу чергу до людини, а вже від неї до хмб ладу і суспільства, як впливових чинників. (Кінець)

ГОЛОС ЧИТАЧА

Живемо у США, чи у ЗДА?

Дуже на часі й актуальним є думки п. І. Овечка, висловлювані час від часу на сторінках "Свободи". Останній його виступ п. з. "Це — жада на дрібниці" з 15 листопада — це, на мою думку, голос до якого прислухатися всі ті, хто розить граматично-мовний хаос по наших часописах, журналах і книжках.

Шановний автор у своєму дописі "Це — жада дрібниці" заторкує справу наголоше, які є дуже важливі для вимови поодинокі слів. Однак, крім неправильно ставлених наголосів, ми робимо безліч інших мовних помилок, про які треба писати і дискутувати, щоб остаточно узгодити, як найправильніше повинно бути, і цих правил дотримуватися.

У нас завелася така, що кожний часопис, журнал, книжка чи чийсь українськомовний — це окремі собі граматика. Також завважується брак узгіднення у деяких назвах, і це назовні нас дуже кроміють. Наше друковане слово розходиться по цілому світі. Для прикладу наведу, що у цій країні, в якій ми живемо, є дві наші наукові установи: УВАН і НТШ. Одна з них є у США, а друга — у ЗДА. Чи не є це ще один мовний курьоз?

Так само і з поодинокими громадянами — одні живуть у США, інші у ЗДА, а ще є й такі, що живуть у ЗДПА. Це саме відноситься до різних міст, назви яких передаємо в українській мові: Чикаго (Шикаго), Клівленд (Клейвланд), Дітройт (Детройт) і т. п. Це дуже важлива і шкоро тема, яку треба кінечно обговорити!

Завважимо, що стоїмо за чистоту української мови, а на ділі вносимо в мову хаос і засмічуємо її дивотворами.

Людя, які мають відвагу висловлювати свої заваги публічно в обороні чистоти української мови, намагаються велике припання. Це напевно матиме хоч деякий вплив на слово і мовотворчість.

Омелія Макогін

мащо, як твердять деякі тутешні часописи, Гарріманові дуже залежало на такій розмові. Така розмова дала б основу до прикрих підозрів, демагогічно експлуатованих, тим більше, що аргентинські радикали, які посадили Ілію на президентське крісло, традиційно відкидають всякого роду порозуміння "поза спільною народом".

І це пояснює, чому президент мусить думати на холодне, омиваючи найменшої тини підозріння саме тепер, коли справа контрактів асоціюється в очах пересічного громадянина з корупцією, яка дійшла до нечуванних розмірів за Фрондзі і тривала, в дискретних розмірах, за його наслідника, Гіда.

Це пояснює також, чому Ілія вибрав саме таку, а не іншу форму роз'язки драстичної проблеми: аулювання — не ревізію; і чому здійснив її сам, декретом — чому не передав законодавчій чи судовій владі.

(Закінчення буде)

авб.

портретів царів, то треба їх чимось замінити..."

Кредо Стейнбека тоді було таке: "Група може тільки будувати на ідеї творчої індивідуальності, група не може нічого творити. А тепер дух одинокі хочуть винищити, і це — самогубна тактика. Я вірю, що вільний творчий дух людини — найцінніша річ у світі. І за цю думку я буду боротися з ідеєю, релігією чи владою, яка обмежує чи нищить індивідуальність. Боротися за це, значить боротися за збереження єдиної речі, яка відрізняє нас від творчості не творчого" (тобто від тварини).

Мабуть, намагання приєднати автора до якоїсь ідеології прямо чи попутно допекли письменника, і він здекаларувався. Наведені слова не належать до якогось персонального з твору, а є його власними.

З творів Стейнбека видно,

у ель-Хаджм із племені рило несподовано з'явився арештований 21 червня головного протинника теперішнього президента-диктатора Ахмеда Бен Белли, Мохамеда Будифа. 44-річний Будифа, колишній віце-прем'єр та один з ініціаторів і провідників повстанської війни проти французів з р.р. 1954-62, став в опозицію проти свого товариша повстанської зброї Бен Белли, закинувши йому диктаторські манери і нехтування волею партії та народу. Бен Белла звільнив Будифа, виконуючи обіцянку, яку дав у нараді з іншими опозиціонерами, полковником Могандом

Маруся Бек — „Українка Року“

Дітройт, Мішґен. (Д. К.). — Титул „Українка Року“ на 1963 рік одержала Маруся Бек, радни міста Дітройту. Вона вже роками стоїла на першому місці в українському світі, а цього року Товариство Українських Градуантів міста Дітройту (ЗДА) й Військо (Канада) надало їй офіційний титул „Українка Року“. Місцеві англомовна преса й радіо широко коментували цей вибір.

Щоб бути українцем чи українкою року, треба виказати непересічну ініціативу, діяльність не тільки в українському, але й американському або канадському житті. Вся українська громада стежить Мішґен в Америці й провінції Онтаріо в Канаді бере участь у цьому виборі, пропонуючи своїх кандидатів. Характеристику й опис діяльності кандидатів дається на письмі. На підставі цих даних та додаткової інформації в разі потреби, три судді українського роду вибирають своїм голосуванням українця чи українку року.

Жюрі складалося цього року з таких визначних осіб: Роберт Е. Чайлде, адвокат і професор права при Державному Університеті Вейн у Дітройті, повітового судді: Віктор Дж. Бам і Бенджамін Д. Бюрдік.

Корсаж і почесну таблицю вручили панні Марусі Бек адвокат д-р Деніс Квітковський, який був цього року головою комісії вибору „Українка року“, разом із проф. Левом Гуликом. Церемонія

вручення почесної таблиці відбулася 5-го жовтня 1963 р. в готелі Шератон-Кедллік у Дітройті, під час 24-го Річного Бенкету Товариства Українських Градуантів. Гучними оваціями і вставанням з місць присутні прийняли до відома цей вибір.

Д-р Деніс Квітковський, представляючи „Українку Року“ сказав: „Я дуже радий, що не мушу представляти цієї особи. Її ім'я відоме всім й воно стало символом амбіцій, працьовитості, ідейності й тої успішної людини. Це ім'я: Маруся Бек“.

Хоч усі читачі знають таку панну Марусю Бек, або принаймні чули про неї, я пригадую дещо з її життя. Народилася вона в Форд Сіті, Пенсильванія, і там же закінчила середню школу в 1919 р. Її батьки, свідомі українці, вислали її на рідні українські землі і в 1920—23 роках вона вчилася в Чорткові й у гімназії в Коломиї. Повернувшись в Україну, вона студувала на американських університетах й дістала 1931 р. ступінь магістра права на університеті в Пітсбурзі. Пізніше перейшла до Дітройту, де працювала в Інтернаціональному Інституті та вела потім адвокатську канцелярію, аж до вступлення в політичне життя.

В американському політичному житті Маруся Бек була: першою жінкою, що була вибрана до Міської Ради міста Дітройту; першою жінкою, що була вибрана на президента Міської Ради Дітройту.

МАРУСЯ БЕК „УКРАЇНКОЮ РОКУ“

Проф. Степан Віхар та адв. д-р Деніс Квітковський вручають Марусі Е. Бек, радній міста Дітройту, почесну таблицю з відзначенням її вибору „Українка року“ на 1963 рік Товариством Градуантів.

першою жінкою, що виконувала функції діючого посади міста Дітройту. Вона й тепер є чи не найбільш популярною жінкою міста Дітройту, відомою своєю ініціативою в різних діяльних громадських життях, тому її ім'я не сходило з сторінок місцевих преси, з телевізії й радіо. До думки Марусі Бек уважно прислухався великий Дітройт. І всі знають, що вона українка.

В українському житті Маруся Бек брала провідну участь від наймолодших років. Вона організувала українське жіноцтво в Пенсильванії й Мішґені, засновувала хори, танцювальні групи, організувала українські школи. Була редакторкою українських журналів і навіть писала есеї, тому вона володіє багатомовною українською мовою. Вона є однією з найкращих українських бесідниць, не має рівного собі і серед бесідників! Рідко, щоб людина говорила так прекрасно двома мовами, як Маруся Бек говорить по-українськи й по-англійськи.

Велику славу здобула Маруся Бек під час Української Світової Мистецької Виставки в Дітройті, бо вона була не тільки душею цієї виставки, але очолювала її і відповідала за неї. Дні 24 вересня до 2 жовтня, 1960 року, в яких відбувалася ця виставка, будуть записані золотими бук-

вами в історії української культури. Вже цього року Маруся Бек відіграла Україну й багато західно-європейських держав, виконуючи гідно роль українського амбасадора. „Горда до свого українського походження“, пише дітройтський англомовний „Вестсайд Кур'єр“: — „панна Бек присвячує багато свого часу і праці для української справи, в Дітройті й поза ним“.

В своїх частих публічних виступах серед української громади, в тому й у своїх офіційних виступах, репрезентуючи місто на наших найбільших імпрезах, Маруся Бек говорить з такою любов'ю й рівночасно так переконливо про Україну й українську справу, що треба б бути і глухим, і без серця і без здібностей логічно думати, щоб не підпасти під вплив її думки.

Тому жюрі, зложене з висококваліфікованих американських правників і громадських діячів, мало дійсно добре відчуття важкості й змісту критичної оцінки, вибираючи Марусю Бек на „Українку Року“. Судді, оцінюючи її працю, дійшли до переконання, що вона має одну мету: служити громаді й Україні.

ЗАКЛИН

Згідно з рішенням Сьомих Загальних Зборів Злученого Українського Американського Допомогового Комітету звертаємося останній раз з закликом до всіх довишків ЗУАДКомітету, які не сплачують своїх задолжень, негайно зголоситися до канцелярії ЗУАДКомітету, подаючи свою адресу та причину несплати догугу.

Примітка: особи, які не зголосяться в скорому часі, будуть проголошені в пресі з поданням точної суми задолження.

Зголошуватись просимо на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee
5020 Old York Road
Philadelphia 41, Pa.
Tel.: GL 5-8774

Екзекутивна
Злученого Українського Американського Допомогового Комітету

конваліфікованих американських правників і громадських діячів, мало дійсно добре відчуття важкості й змісту критичної оцінки, вибираючи Марусю Бек на „Українку Року“. Судді, оцінюючи її працю, дійшли до переконання, що вона має одну мету: служити громаді й Україні.

Італійські ліві соціалісти були то тихцем погодилися на участь Італії в міжнародній надводній морській флотії озброєних атомними ракетами „Polaris“. Під керівництвом лівих соціалістів Піетро Ненні має бути до нового уряду, що його прем'єром є Альдо Моро. Учасниками згаданої морської флотії мають бути ЗДА, Західна Німеччина, Італія, Греція й Туреччина. Британія ще остаточно не вирішила, але переговори про це.

Над свіжою могилою Володимира Антонюка в Нью Гейвені, Конн.

17-го серпня сколихнула Нью Гейвенське несподівана вістна, що в засвіті відійшов б. воїн Української Гали Армії — підхорунжий Володимир Антонюк. Вістка ця до глибини душі потрясла найближчу родину, тут і в Україні, крених, товаришів, знайомих і все українське громадянство, зокрема українських комбатантів, бо В. Антонюк був головою Відділу ОБУА.

Життєвий шлях незабутнього друга й побратима не був легким. Син малоземельних родичів, в Юврівському повіті в Західній Україні. Там здобув початкову освіту і там вступив до гімназії, і коли надійшов 1-ий листопад 1918 року, то Володимир Антонюк 15-літнім юнаком пішов за голосом патріотичних почувань і взяв в руки кріє, вступаючи в ряди Української Галицької Армії, та брав активну участь у закріпленні української державності.

Вернувшись під ворожий польський режим продовжував науку в гімназії і скінчив учительські студії. Немалою змоги працювати на українських землях з приводу польських шпиків, переслідувань, втік в Західну Польщу, де працював і одружився.

Та недовго тішився покійний своїм спокійним життям, бо настала друга світова війна. Покійний покинув з родиною рідний край й подався на захід, аж опинився в Америці, де включився в українське життя.

Монотонна й тяжка праця добувала його. Руки машини не виконували її, а його думки бунтувалися, тужили й блукали по рідному краї, хвилю-

вали його нерви, тривожили душу. І хоч як старався він втекти від буденного переживання, спогади минулого не давали йому спокою і не відпускали відійшов у вічність. Нагдо відійшов, залишаючи найдорожчу опечалену дружину Ольгу з Попелів, найдорожчу опечалену сестру доно Стефію, а любого зятя інж. Богдана Чаплинського, та дальших членів родини.

В Покійному втратило українське громадянство не лише буюного українського воїна, не лише члена Українського Народного Союзу, члена Укр. На-

родного Дому, члена Укр. Конгрес. Комітету, члена проросійської церкви св. Михайла, а не лише одного з кращих працівників Укр. Рідної Школи ім. Митрополита Шептицького, але ще одного зразкового патріота, який скопцював ясно всі проблеми й потреби українського народу.

Прощаючи, тебе друже, а по-братиме від нашого українського поштва, передаю тобі наш останній салют: Ми горді, що сповина ти свій волячий обов'язок супроти української Нації як найкраще.

Спи спокійним сном, а вільна земля Вашингтона хай буде тобі легкою.

Михайло Панченко

ВСТУПАТИ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

3 глибоким сумом повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що 16-го листопада 1963 року помер в Нью Йорку

Бл. п. ІВАН ПАНЬКІВ

нар. в селі Хлібичин Лісний, пов. Станіславів, Україна.

Похорони відбулися 19-го листопада ц. р. з української католицької церкви св. Юра на цвинтарі St. Raymond в Бронксі.

ВІЧНА НОМУ ПАМ'ЯТЬ!

МАРІЯ — дружина
ДМИТРО, НАЗАР, ТЕОФІЛ — сини
ТЕТЯНА — дочка
з родинами

Бл. п. АДАМ БРАТНОВСЬКИЙ

пожилих 70 літ.
Покійний род. в Самодушчині, пов. Тернопіль, Зах. Україна.

Тіло покійного знаходиться в похоронному закладі Gargava Funeral Home, 231 Bedford Avenue, Brooklyn, N. Y. Парастас в середу 20-го листопада ц. р. о год. 8-й веч. Похорон в четвер, 21-го листопада ц. р. о год. 9-й рано з того ж похоронного закладу на церкву св. Духа, 160 N. 5th Street, Brooklyn на St. John's цвинтар в Middle Village, N. Y.

Горем прибиті:
ІВАН — син
АННА — донька
і сестра в Європі

Український Музичний Інститут
в Ньюарку, Н. Дж.
СУБОТА, 23-го ЛИСТОПАДА 1963 р.
о год. 7-й вечора
КОНЦЕРТ ФОРТЕП'ЯНОВИХ ТВОРІВ
ВАСИЛЯ БАРВІНСЬКОГО
ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА-КАРАНОВИЧ
Доповідь про творчість композитора виголосить
д-р ЗІНОВІЙ ЛІСЬКО
УКРАЇНСКА ЦЕНТРАЛІ
180 Вільям вул. в Ньюарку, Н. Дж.
Steinway-Piano Co. Griffith

Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА, Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, Окружна Рада Союзу Українок в Америці, Золотий Хрест в Нью Йорку

плантують Урочистий Вечір для вшанування 50-річчя смерті Лесі Українки, що відбується в неділю, 24 листопада 1963 р. в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79 вул. в Нью Йорку.

В програмі цього вечора Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА влаштує в годині 4-й по полудні

НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ
з такими доповідями:

1. Відкриття.
2. Д-р С. Карпінська: „Драматична творчість Лесі Українки і сентиментальна критика“.
3. М-р І. Поліська: „Прометей Лесі Українки“.
4. М-р Л. Хрипун: „Вихідні проблеми у Лесі Українки“.

По закінченні Наукової Конференції, СФУЖО, Окружна Рада СУ і Золотий Хрест влаштують в год. 6-й веч.

СВЯТОЧНИЙ ВЕЧІР
з такою програмою:

1. І. П. Борисова: „Спогади з життя Лесі Українки“.
2. М-р Ж. Я. Ковалько: „Життя і творчість Лесі Українки“ (на англійській мові).
3. М. Лисогір — спів.
4. Театр Житого Слова, під керівництвом О. Добровольської: монтаж ліричних творів Лесі Українки

М. Пшон — музичний супровід.
4. Закриття.

Додаток: підземною ПРТ до 77 вулиці, або автобусом Меді-зон Ежені до 79 вулиці в Нью Йорку.

Українці Рочестеру! Українці Сиракуз!

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ) — Відділ в Рочестері й Сиракузі, УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ — Відділ в Рочестері й Сиракузі та БРАТСТВО КАРПАТСЬКИХ СІЧОВИКІВ, Відділ в Рочестері

закликають все Українське Громадянство

ВІШАНУВАТИ

25-РІЧЧЯ ДЕРЖАВНИЦЬКОГО ЗРИВУ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ
в днях 23 і 24 листопада 1963 року

ПРОГРАМА:
В СІРАКУЗАХ: — в СУБОТУ, 23 ЛИСТОПАДА, о год. 6-й веч., в залі Українського Народного Дому, відбується ДОПОВІДЬ-СПОМИН, яку виголосить колишній заступник Голови Союзу, основоположник і член головної Команди „Карпатської Січі“ — д-р Степан РОСОХА.

В РОЧЕСТЕРІ: — в НЕДІЛЮ, 24 ЛИСТОПАДА в УСІХ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКВАХ відбуються ПАНАХИДИ за покійних героїв.
1. О год. 3:30 по пол. того ж дня — СПЕЦІАЛЬНА ПАНАХИДА в церкві св. Йосафата, яку відслужить Веч. Отець Деніс Василь Середович з Сиракуз, в асисті місцевих священників.
2. О год. 4:30 по пол. в Українсько-Американському Клубі відбувається АКАДЕМІЯ, з участю: а) Д-ра Степана РОСОХИ з Торонто, б) Квартету „Верховина“ з Торонто, в) хору „Сурма“ з Рочестер.
3. Взаємозаміною після Академії, відбувається БЕНКЕТ в горній залі Клубу, який проведуть — голова відділу ОДВУ в Сиракузі М-р Михайло СЕРЕДОВИЧ.

СВЯТОКОВИЙ КОМІТЕТ

Українська Вільна Академія Наук у США

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

відбудеться
в СУБОТУ, 23-го ЛИСТОПАДА 1963 року
о 6 год. 30 хв. веч. в приміщенні Академії:
206 Вест 100 вул. Нью Йорк

ПРОГРАМА

„ОСТАННІЙ РІК У ЖИТТІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ“
За записками Ольги Косач-Кривенко,
читає Гайдара Косач-Борисова (Сестри Лесі Українки).
Театр „Слово“ під керівництвом Ольги Добровольської:
„ІЗ ЛІРИКИ ЛЕСІ УКРАЇНКИ“

Вступне слово і літературне оформлення
Юрія Лавриненка.
УПРАВА АКАДЕМІЇ

Окружна Рада Союзу Українок

в НЬОАРКУ, Н. Дж.

запрошує ВСІХ Громадянство на

СВЯТОЧНИЙ ВЕЧІР

з нагоди

15-ЛІТТЯ СФУЖО

в неділю, дня 24-го листопада 1963 р.

в годині 4-й по полудні

в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ

180 Вільям вулиця — Ньюарк, Н. Дж.

В програмі беруть участь делеганти: м-р. О. Генгал, д-р М. Кобринська і м-р. Н. Чапленко.

В мистецькій частині виступлять: піаністка проф. Дарія Каранович, солістка-співачка п. Л. Костенська і танцювальна група при 70-му Відділі СВА в Пасейку. Фортеп'яний супровід панна О. Комаринська.

По програмі перекуса.

Даток \$1.25.

„ЗАРЕЧЕ“

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ Т-ВО в НЬО ЙОРКУ

— влаштує —

в НЕДІЛЮ, 24 листопада ц. р., год. 5-та веч.

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

при 140-142 2-га Ежені в Нью Йорку

СТУДІЙНИЙ ВЕЧІР

присвячений

ОГЛЯДОВИ СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ, МУЗИКИ

І КІНО в УКРАЇНІ.

ДОПОВІДІ ВИГОЛОСЯТЬ:

Віталія КЕПС — „Естетика шістдесятників“

Роман МАЦ — „Музична культура в Україні“

Світослав НОВИЦЬКИЙ — „Кіно-мистецтво в сучасній Україні“.

На вечорі виступить рівночасно з доповіддю сенатор Канади, член канадської делегації на сесію Об'єднаних Націй

проф. ПAVЛЮ КОЗІК

який говоритиме на тему: „Здобутки українців Канади“.

До участі в Студійному Вечорі запрошуємо всіх.

УПРАВА

Об'єднання Демократичної Української

Молоді в Ньюарку, Н. Дж.

має шану запросити на

ОСІННЮ ЗАБАВУ

що відбудеться

в суботу, 23-го листопада 1963 року

в залі VETERAN FALCON HOME

786 S. 20th Street — Newark, N. J.

(між Springfield & Avon Aves)

Оркестра Б. ГІРНЯКА Початок год. 8-ма веч.

ЩИРО ЗАПРОШУЄМО ВСІХ.

УПРАВА ФЛП

УСТ „Чорноморська Січ“

ЛАНКА ВІДВІВАНКИ

НЬОАРК, Н. Дж.

СУБОТА, 23-го листопада 1963 р.

Год.: 10:00 ранку - 10:00 веч.

ЖІНОЧІ ВІДВІВАНКОВИЙ

з участю:

Чорноморська Січ І

Чорноморська Січ ІІ

Grand Central New York

YMCA — Newark

YMCA — Volleysides, Baltimore

YMCA — Booners, Baltimore

YMCA — Plainfield

YMCA — Jamaica

у НЬОАРКУ, Н. Дж.

West Side High School

So. Orange Avenue

(betw. 13-15th Streets)

ПЛАСТОВІ

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ТАБОРИ

Курені УСП і УПС „ПЕРШІ СТЕЖІ“, „БУРЛАКИ“

організують лещетарські табори

для ЮНАЦТВА

в часі

від 25-го грудня до 31-го грудня 1963 р.

в KILLINGTON BASIN коло RUTLAND, Vermont

Оплата за шостиденний табір — \$75.00. Оплата покритас: нічліги, прохарчування (снідання і вечеря), „витяг“, доїзд до з'їзду та забезпечення від випадків. Кошти доїзду на табір і повертоту домі — учасники покритують самі.

Докладні інформації про табір уміщені в комунікаті, який розсилаємо до Пластових Станиць і Осередків.

Зголошення приймають до дня 10-го грудня 1963 р. і уділюють інформації:

для пластуни: для пластунок:

пл. сен. Ярослав РУБЕЛЬ пл. сен. Ярослава РУБЕЛЬ

211-05 — 29th Ave., Bayside 60, N. Y. Tel. BA 4-2170

Замість квитків на могилу невідданого пам'яті, Дорогої

п. МЕЛАНІ ВИТВИЦЬКОЇ

складують \$20.00 (двадцять дол.)

на Наукове Товариство ім. Шевченка

Петро і Марія ВІЛАНОВИЧ

КРАНОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА

ТА

ПЛАСТОВІ СТАНЦІ в США

— влаштують —

ЗУСТРІЧ З У

